

УДК 81

Заставна А. – ст. гр. МХ-21

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

НЕВЕРБАЛЬНІ ПРАВИЛА ПОБУДОВИ ЕФЕКТИВНОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Науковий керівник: викладач Мацюк Г. Р.

Zastavna A.

Ternopil Ivan Puluj National Technical University

NONVERBAL RULES FOR BUILDING EFFECTIVE COMMUNICATION

Supervisor: Matsiuk H. R.

Ключові слова: комунікація, невербальна комунікація.

Keywords: communication, nonverbal communication.

Комунікація – це обмін інформацією між людьми за допомогою загальної системи символів. Ефективна комунікація – це розуміння емоцій і намірів людей, які спілкуються. Потрібно не лише вміти чітко передати повідомлення, але й потрібно вміти слухати, щоб розуміти, про що йде мова й змусити іншу людину відчувати, що його слухають і розуміють. Метою ефективною комунікації є налагодження взаємозв'язку, тому, щоб досягти мети, потрібно дотримуватись декількох правил, а саме уважно слухати та намагатись зрозуміти не лише вербальний текст, але й звертати уваги на почуття співрозмовника, завжди бути відкритим і привітним.

Невербальна комунікація – це спілкування за допомогою жестів (мови жестів), міміки, рухів тіла й деяких інших засобів, за виключенням мовних. Невербальна комунікація у різних народів має свої специфічні характеристики. У психології виділяють чотири форми невербального спілкування: кінесіку, паралінгвістику, проксеміку, окулесіку. Кожна з форм спілкування використовує певну свою знакову систему. Наука, предметом якої є невербальна комунікація і поведінка, а також взаємодія людей, називається невербальною семіотикою. Найбільш важливими невербальними засобами є кінетичні засоби – зорове сприйняття рухів іншої людини, яке виконує виразно-регулюючу функцію в спілкуванні.

Спілкування як живий процес безпосередньої комунікації виявляє емоції тих, хто спілкується, утворюючи невербальний аспект обміну інформацією. Засоби невербальної комунікації, як – мова почуттів, значно посилюють смисловий ефект вербальної комунікації, а за певних обставин можуть її замінювати. Мовчання, погляди, жести іноді дають більше інформації, ніж слова. У деяких ситуаціях у спілкуванні на невербальні його компоненти припадає до 80 % загального змісту спілкування. Вербальні та невербальні засоби спілкування можуть підсилювати або ослаблювати взаємодію, тому інтерпретувати ці сигнали потрібно не ізольовано, а в єдності з урахуванням контексту.

Список використаних джерел

1. Ковалинська І. В. Невербальна комунікація. – К.: Освіта України. – 2014. – 17с.
2. Маркова А.К. Психологія труда учителя: Кн. для учителя. – М.: Просвещение. – 1993. – 192 с.